

24.2.15 35

MVCRP0158Q3I

Ministr vnitra
Milan Chovanec

Naturalizace v České republice (GA15-07626S)
podle zákona č. 186/2013 Sb.
prac. č.: 0641r

Toto rozhodnutí nabylo právní moci
dne: 2. 3. 2016
podpis:

V Praze dne 22. 2. 2016
Č.j.: MV-164185-4/VS-2015

Dodatečně anonymizováno
v souladu s GDPR

Rozhodnutí

Ministr vnitra příslušný podle ustanovení § 152 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „správní řád“), přezkoumal na základě včasného rozkladu, který podal otec c, nar. '1, jako zákonný zástupce nezletilého syna. (dále také „zákonný zástupce“), P, r. z aha – Česká republika, (dále také „nezletilý žadatel“), oba státní občané Ukrajiny, oba trvale bytem rozhodnutí Ministerstva vnitra, odboru všeobecné správy, (dále jen „Ministerstvo vnitra“), ze dne 21. 8. 2015, č.j.: VS-3570/835.3/2-2014, jímž nebylo podle ustanovení § 11 a násl. zákona č. 186/2013 Sb., o státním občanství České republiky a o změně některých zákonů (zákon o státním občanství České republiky), (dále jen „zákon o státním občanství“), vyhověno žádosti zákonného zástupce o udělení státního občanství České republiky nezletilému žadateli, (dále jen „žádost“), a rozhodl **t a k t o**:

Podle ustanovení § 152 odst. 5 písm. b) správního řádu se rozklad **z a m í t á**.

Odůvodnění:

I.

Prostřednictvím Úřadu městské části Praha 14 podal zákonný zástupce žádost za nezletilého žadatele (svého syna) dne 10. 2. 2014. Trvalý pobyt na území České republiky byl nezletilému žadateli povolen ode dne 9. 5. 2011.

II.

Ze spisového materiálu Ministerstva vnitra mimo jiné vyplývá, že nezletilý žadatel se narodil na území České republiky a z důvodu nízkého věku není zatím ani žákem základní školy. V České republice žijí rodiče nezletilého žadatele, a to na základě povoleného trvalého pobytu. Jejich manželství bylo dne 15. 10. 2012 právomocně rozvedeno. Nezletilý žadatel žije ve společné domácnosti se svou matkou, státní občankou Ukrajiny, která o státní občanství České republiky doposud nepožádala. Otci nezletilého žadatele (zákonnému zástupci), nebylo jeho žádosti Ministerstvem vnitra vyhověno rozhodnutím ze dne 20. 8. 2015.

V průběhu správního řízení o žádosti bylo zjištěno, že nezletilý žadatel splňuje podmínky pro udělení státního občanství České republiky stanovené v § 14

odst. 2, odst. 6 a odst. 8 zákona o státním občanství. Z důvodu věku neprokazuje splnění podmínek stanovených v § 14 odst. 3 písm. a) a b), a odst. 4, 5 a 7 zákona o státním občanství.

Nezletilý žadatel však nespĺňuje podmínku stanovenou v § 14 odst. 1 písm. a) zákona o státním občanství České republiky, neboť mu byl v České republice povolen trvalý pobyt až ode dne 9. 5. 2011, tzn., že ke dni podání žádosti zde neměl povolen trvalý pobyt minimálně po dobu pěti let. Ministerstvo vnitra mohlo nesplnění této zákonné podmínky nezletilému žadateli prominout podle ustanovení § 15 odst. 1 písm. a) zákona o státním občanství, neboť má na území České republiky povolen trvalý pobyt a na jejím území se narodil.

Po komplexním zohlednění všech podkladů pro vydání rozhodnutí Ministerstvo vnitra svým rozhodnutím ze dne 21. 8. 2015 žádosti nezletilého žadatele z důvodu nesplnění podmínky stanovené v § 14 odst. 1 písm. a) zákona o státním občanství a rovněž pro nedostatečnou rodinnou a sociální integraci (pracovní integrace je pak z povahy věci vyloučena) z důvodu nízkého věku nevyhovělo. V této souvislosti Ministerstvo vnitra odkázalo na zásadu jednotného státního občanství v rodině, resp. zásadu jednotného státního občanství rodičů a dětí a uvedlo, že nezletilý žadatel je dosud zcela závislý na svých rodičích, státních občanech Ukrajiny.

Zamítavé rozhodnutí Ministerstva vnitra bylo zákonnému zástupci (otci) nezletilého žadatele doručeno prostřednictvím poštovní přepravy dne 31. 8. 2015. Dne 14. 9. 2014 proti němu podal zákonný zástupce nezletilého žadatele včasný rozklad.

V rozkladu uvádí, že napadené rozhodnutí považuje za nepřezkoumatelné a svým charakterem i nesprávné. Pokud Ministerstvo vnitra konstatuje, že sociální integrace jeho syna nemohla být dovršena, neboť v České republice ještě ani nezačal studovat základní školu, tak se domnívá, že věk jeho syna není v zásadě rozhodující pro posouzení jeho sociální integrace, natož aby o sociální integraci bylo rozhodováno na základě té skutečnosti, zda nezletilý žadatel nastoupil povinnou základní docházku či nikoli, tedy s výjimkou případů, kdy je tak povinen ve smyslu platných právních předpisů učinit.

Zákonný zástupce nezletilého žadatele dále uvádí, že jeho syn na svůj věk plynule a zcela bezchybně hovoří českým jazykem, zná české dějiny a Českou republiku považuje za svůj jediný domov. Má též mnoho přátel z řad dětí blízkých jeho věku majících české občanství.

Zákonný zástupce má tedy za to, že rozhodnutí o neudělení státního občanství České republiky bylo jen přímým důsledkem toho, že jeho žádost byla též zamítnuta, když se Ministerstvo vnitra nevypořádalo s tím, že v rámci jedné rodiny, která má jak pevné vzájemné svazky, tak i která je plně sociálně a ekonomicky integrována v České republice, a to především s ohledem na délku svého pobytu v České republice, bylo již sestře nezletilého žadatele uděleno státní občanství České republiky. Ministerstvo vnitra tedy svým vlastním rozhodnutím rozhoduje v rozporu s jím citovaným rozhodnutím Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“).

Závěrem rozkladu tak zákonný zástupce nezletilého žadatele navrhuje, aby bylo napadené rozhodnutí změněno a ve věci následně rozhodnuto tak, že se žádosti vyhovuje.

K rozkladu dále doručil kopii přiznání k dani z příjmů právnických osob za společnost s.r.o., za zdaňovací období roku 2014, k uvedené společnosti dále doložil daňovou výsledovku za období od 1. 1. 2015 do 31. 8. 2015, rozvahu a výkaz zisku a ztráty.

III.

O rozkladu proti rozhodnutí Ministerstva vnitra rozhoduje podle ustanovení § 152 odst. 2 a 3 správního řádu ministr vnitra na základě návrhu rozkladové komise. Rozklad posoudila rozkladová komise ministra vnitra.

V souvislosti s podaným rozkladem byly znovu posouzeny všechny skutečnosti, argumenty a důkazy, důležité pro rozhodnutí.

Ministr vnitra se rozhodl na základě návrhu rozkladové komise podanému rozkladu nevyhovět, a to z níže uvedených důvodů.

Ministr vnitra ve shodě s názorem prvoinstančního správního orgánu konstatuje, že nezletilý žadatel není dosud integrován do společnosti v České republice, pokud jde o integraci z hlediska sociálního a rodinného (pracovní integrace nepřichází z povahy věci do úvahy).

Ministr vnitra nemůže souhlasit s námitkou zákonného zástupce, že napadené rozhodnutí považuje za nepřezkoumatelné a svým charakterem i nesprávné, neboť Ministerstvo vnitra při vyřizování žádosti postupovalo v souladu se zákonem o státním občanství, který vedle podmínek, které musí osoba žádající o české státní občanství splňovat (stanovené v § 14 tohoto zákona), stanoví v § 13 obecný předpoklad pro udělení českého státního občanství také její integraci do české společnosti, a to rovněž z hlediska integrace rodinné a sociální. V uvedené souvislosti je třeba zdůraznit, že není běžnou praxí, udělit dítěti, na základě žádosti jeho rodičů, samostatně české státní občanství, aniž by alespoň jeden z nich již byl českým státním občanem anebo se jím stával současně s dítětem. Jednou ze stěžejních zásad, ke kterým Ministerstvo vnitra ve své rozhodovací praxi přihlíží, je právě zásada jednotného státního občanství. Zejména pokud se jedná o nezletilého žadatele, jehož rodiče nejsou českými státními občany, je namístě přihlížet i k jeho rodinným poměrům.

Ministr vnitra nepolemizuje s vyjádřením zákonného zástupce, že jeho nezletilý syn, s ohledem na jeho věk, plynule a zcela bezchybně hovoří českým jazykem, má řadu kamarádů z řad vrstevníků, zná české dějiny a Českou republiku považuje za svůj jediný domov. V uvedené souvislosti však musí konstatovat, že uvedené skutečnosti nelze spojovat se zatím ne zcela dostatečnou sociální a rodinnou integrací nezletilého žadatele. Ministr vnitra rovněž uvádí, že z běžných vztahů dětí blízkých věku nezletilého žadatele, majících české státní občanství, nelze usuzovat o sociální integraci do společnosti v České republice, nakořik je nezletilý

žadatel vzhledem ke svému nízkému věku pěti let zcela závislý na svých rodičích; společenské vazby na vrstevníky nejsou v tomto věku takového charakteru, že by svou významností převážily nad vazbami rodinnými, viz právě rozsudek NSS ze dne 30. 1. 2014, č. j. 4 As 142/2013 – 29.

V souladu s výše citovaným právním názorem uvedeným v rozsudku NSS ministr vnitra odmítá námitku zákonného zástupce, že věk jeho syna není rozhodující pro posouzení jeho sociální integrace. Zhodnocení věku považuje ministr vnitra za zcela zásadní, s tím, že v případě velmi nízkého věku nezletilého žadatele (v době podání žádosti mu nebyly ani 4 roky), je dostatečné naplnění sociální integrace téměř vyloučeno. Ministr vnitra v uvedené souvislosti doplňuje, že oba jeho rodiče jsou státními občany Ukrajiny s tím, že jeho otcí (zákonnému zástupci) nebylo jeho žádosti Ministerstvem vnitra vyhověno rozhodnutím ze dne 20. 8. 2015, z důvodu neplnění povinností vyplývajících z ustanovení zvláštních právních předpisů upravujících veřejné zdravotní pojištění, důchodové pojištění a daně; podaný rozklad proti tomuto rozhodnutí byl rozhodnutím ministra vnitra ze dne 22. 1. 2016, č.j.: MV-145883-4/VS-2015, zamítnut. Matka nezletilého žadatele, se kterou žije ve společné domácnosti, na základě jejího vyjádření o státní občanství České republiky prozatím nežadá z důvodu nesplnění zákonné podmínky vztahující se k délce povoleného trvalého pobytu na území České republiky. Podle ministra vnitra tak požadovanou rodinnou integraci s ohledem na věk nezletilého žadatele a jeho sociální závislost na rodičích nelze nahradit v rozkladu uváděnými vazbami, které zákonný zástupce spatřuje u nezletilého ve vztahu k jeho zletilé sestře.

V návaznosti na výše uvedené pak ministr vnitra uvádí, že Ministerstvo vnitra v napadeném rozhodnutí zcela rozumně podle skutkových okolností případu přihlédlo k velmi nízkému věku nezletilého žadatele a podle nich také aplikovalo uvedenou zásadu jednotného státního občanství rodičů a dětí, když pro odlišný postup (nezletilý žadatel by na území České republiky žil bez významnějších kontaktů s členy své rodiny) nebyl a není dán důvod.

Proto se ministr vnitra ztotožnil s napadeným rozhodnutím Ministerstva vnitra ze dne 21. 8. 2015, č.j.: VS-3570/835.3/2-2014, kterým byla žádost nezletilého žadatele zamítnuta, a rozhodl o zamítnutí rozkladu.

P o u ě n í : Proti tomuto rozhodnutí se podle ustanovení § 91 odst. 1 ve spojení s ustanovením § 152 odst. 4 správního řádu nelze odvolat.

ministr vnitra

